سُورَةُ النَّبَإِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ ﴿١﴾
عَنِ النَّبَإِ الْعَظِيمِ ﴿٢﴾
الَّذِي هُمْ فِيهِ مُخْتَلِفُونَ ﴿٣﴾
كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ﴿٤﴾
ثُمَّ كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ﴿٥﴾
أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ مِهَادًا ﴿٦﴾
وَالْجِبَالَ أَوْتَادًا ﴿٧﴾
وَخَلَقْنَاكُمْ أَزْوَاجًا ﴿٨﴾
وَجَعَلْنَا نَوْمَكُمْ سُبَاتًا ﴿٩﴾
وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ لِبَاسًا ﴿١٠﴾
وَجَعَلْنَا النَّهَارَ مَعَاشًا ﴿١١﴾
وَبَنَيْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعًا شِدَادًا ﴿١٢﴾
وَجَعَلْنَا سِرَاجًا وَهَّاجًا ﴿١٣﴾
وَأَنْزَلْنَا مِنَ الْمُعْصِرَاتِ مَاءً ثَجَّاجًا ﴿١٤﴾
لِنُخْرِجَ بِهِ حَبًّا وَنَبَاتًا ﴿١٥﴾
وَجَنَّاتٍ أَلْفَافًا ﴿١٦﴾
إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ كَانَ مِيقَاتًا ﴿١٧﴾

سوره نبا مکی است وآن چهل آیت ودورکوع است

بنام خدای بخشاینده مهربان .

ازچه چیز کافران بایکدیگر سوال میکنند (١) .

(آری سوال میکنند) ازخبری بزرگ (٢) .

که ایشان درآن خلاف دارند[١] (٣) .

نَی نَی ، خواهند دانست (٤) .

باز (میگوئیم) نی نی ، خواهند دانست (٥) .

آیانساخته ایم زمین را فرش (٦) .

ونساخته ایم کوه هارا میخها (٧) .

وآفریدیم شمارا نروماده (٨) .

وساختیم خواب شمارا راحت (٩) .

وساختیم شب را پرده (١٠) .

وساختیم روزرا وقت طلبِ معیشت (١١) .

وبناکردیم بالای شما هفت آسمان محکم (١٢) .

وآفریدیم چراغی درخشنده[٢] (١٣) .

وفرودآوردیم ازابرها آب ریزان (١٤) .

تابرآریم بسبب آن آب دانهٔ گیاه را (١٥) .

وبوستان های درهم پیچیده را (١٦) .

هرآئینه روز فیصله کردن هست وقت

(١) مرادبعث و قیامت ست .

(٢) یعنی خورشید .

معین (١٧) .

يَوْمَ يُنفَخُ فِي الصُّورِ فَتَأْتُونَ أَفْوَاجًا ١٨

روزی که دمیده شوددرصور پس می آئید گروه‌گروه شده (١٨) .

وَفُتِحَتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ أَبْوَابًا ١٩

وشگافته شود آسمان پس باشد دروازه ها (١٩) .

وَسُيِّرَتِ الْجِبَالُ فَكَانَتْ سَرَابًا ٢٠

وروان کرده شوند کوه هاپس باشند مانند سراب (٢٠) .

إِنَّ جَهَنَّمَ كَانَتْ مِرْصَادًا ٢١

هرآئینه دوزخ ست انتظار کننده (٢١) .

لِّلطَّاغِينَ مَآبًا ٢٢

سرکَشَانراهست مرجع ایشان (٢٢) .

لَّابِثِينَ فِيهَا أَحْقَابًا ٢٣

درآیند به دوزخ اقامت کنندگان درآنجامدت های دراز (٢٣) .

لَّا يَذُوقُونَ فِيهَا بَرْدًا وَلَا شَرَابًا ٢٤

نه چشندآنجاخنکی راونه آشامیدنی را(٢٤) .

إِلَّا حَمِيمًا وَغَسَّاقًا ٢٥

مگر آب گرم وخون وچرك را (٢٥) .

جَزَاءً وِفَاقًا ٢٦

جزاداده شد جزاء موافق (٢٦) .

إِنَّهُمْ كَانُوا لَا يَرْجُونَ حِسَابًا ٢٧

هرآئینه ایشان توقع نمیداشتند حساب را (٢٧) .

وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كِذَّابًا ٢٨

وتکذیب می کردند آیاتِ مارابه دروغ پنداشتن (٢٨) .

وَكُلَّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ كِتَابًا ٢٩

وهرچیزی را ضبط کردیم بطریق نوشتن (٢٩) .

فَذُوقُوا فَلَن نَّزِيدَكُمْ إِلَّا عَذَابًا ٣٠

پس بچشید پس زیاده نخواهیم دادشمارا مگر عقوبت (٣٠) .

إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ مَفَازًا ٣١

هرآئینه متقیان را مطلب یابی باشد (٣١).

حَدَائِقَ وَأَعْنَابًا ٣٢

بوستانهاباشد ودرختان انگور (٣٢) .

وَكَوَاعِبَ أَتْرَابًا ٣٣

وزنان دوشیزه هم عمر بایکدیگر (٣٣) .

وَكَأْسًا دِهَاقًا ٣٤

وپیالهٔ شرابِ پرکرده شده (٣٤) .

لَّا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا كِذَّابًا ٣٥

نشنوند آنجاسخن بیهوده را ونه دروغ

جَزَآءً مِّن رَّبِّكَ عَطَآءً حِسَابًا ﴿٣٦﴾

رَّبِّ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الرَّحْمٰنِ
لَا يَمْلِكُونَ مِنْهُ خِطَابًا ﴿٣٧﴾

يَوْمَ يَقُومُ الرُّوحُ وَالْمَلٰٓئِكَةُ صَفًّا لَّا يَتَكَلَّمُونَ
إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمٰنُ وَقَالَ صَوَابًا ﴿٣٨﴾

ذٰلِكَ الْيَوْمُ الْحَقُّ فَمَنْ شَآءَ اتَّخَذَ إِلٰى رَبِّهِ مَـَٔابًا ﴿٣٩﴾

إِنَّآ أَنْذَرْنٰكُمْ عَذَابًا قَرِيبًا يَوْمَ يَنْظُرُ الْمَرْءُ مَا قَدَّمَتْ
يَدَاهُ وَيَقُولُ الْكَافِرُ يٰلَيْتَنِي كُنْتُ تُرٰبًا ﴿٤٠﴾

سُورَةُ النَّازِعَاتِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

وَالنّٰزِعٰتِ غَرْقًا ﴿١﴾

وَالنّٰشِطٰتِ نَشْطًا ﴿٢﴾

شمر دن را (٣٥) .

پاداش دادن کافی ازجانب پروردگارتو (٣٦) .

پروردگار آسمان هاوزمین وآنچه مابین اینها ست خدای بخشاینده نه توانند از (هیبت) وی سخن گفتن (٣٧) .

روزیکه بایستد روح وسائر فرشتگان صف زده سخن نه گویند حاضران محشر مگر کسیکه دستوری داده باشد اورا خداوگفته باشد سخن درست[1] (٣٨) .

این روز متحقق ست پس هرکه خواهد بگیرد بسوی پروردگارخود مرجع (٣٩) .

هرآئینه ما ترسانیدیم شمارا ازعقوبت نزدیك آینده در روزی که ببینند آدمی آنچه پیش فرستاده بود دو دست وی وبگوید کافر ای کاش من خاك بودمی (٤٠) .

سوره نازعات مکی است وآن چهل و شش آیت ودورکوع است

بنام خدای بخشاینده مهربان .

قسم بجماعات فرشتگان که نزع میکنند بوجه سختی (ارواح کافران را)[2] (١) .

قسم بجماعات فرشتگان که بیرون می آرند بیرون آوردنی (ارواح مؤمنان را)[3] .(٢)

(١) یعنی سخن حق .

(٢) یعنی یك عدهٔ ارواح را به سختی .

(٣) یعنی یك عدهٔ دیگر را بطریق سهولت .